

hvorledes skal de unge Mennesker udpeges, hvem det skal forbydes at søge Uddannelse i det Fag, de har Lyst til? Den højtærede Minister har jo heller ikke antydnet, hvilke Veje man overhovedet her kunde tænke sig at gaa. Den højtærede Minister har til Forsvar for denne Bestemmelse anført, at den frie og lige Adgang til Erhverv eksisterer overhovedet ikke i det nuværende Samfund, at Retten til Arbejde overhovedet ikke er anerkendt. Det forekommer mig, at den højtærede Minister her er ved at glide ind paa et helt andet Omraade end det, Talen er om. Det, som er Kærnen i det foreliggende Spørgsmaal, er, at der er ingen, der i Dag kan forbyde en ung Mand at lade sig uddanne i et Fag, naar han kan finde en Fagmand, der vil uddanne ham, og det er det, det foreliggende Lovforslag vil give Adgang til at forbyde. Men naar den højtærede Minister fører ind i Debatten Spørgsmaalet om, hvorvidt der overhovedet eksisterer fri og lige Adgang til Erhverv her i Landet, hvor vidt Retten til Arbejde eksisterer for den enkelte, vil jeg dertil sige, at jeg vidste ikke bedre end, at den højtærede Minister og jeg var enige om at arbejde hen imod en Ændring i Samfundstilstandene, hvorved der bliver Adgang til Arbejde for enhver, der vil arbejde, og saa vil jeg dog bede den højtærede Minister være konsekvent og ikke, i Stedet for at arbejde derpaa, være med til at skabe et nyt Omraade, hvor den frie og lige Adgang til Erhverv ikke eksisterer. De Brøst i Samfundstilstandene, som den højtærede Minister hentydede til, vil ikke kunne modarbejdes gennem et Forsøg paa Lavsisolering, og jeg vil sige til den højtærede Minister, at dette er ikke graa Teori, men en Samfundsopfattelse, man vil blive nødt til at tage Hensyn til i det praktiske Liv.

Naar den højtærede Minister, idet han tilsagde Forhandlingsvillighed med Hensyn til at drage Arbejdsanvisningskontorerne ind som Organer paa det Virkefelt, der ved Lovforslaget er tiltænkt Lærlingekommissionerne, dog udtrykte nogen Tvivl om, hvorvidt Arbejdsanvisningskontorerne egner sig dertil, om de overhovedet egner sig til andet paa dette Omraade end Lærlingeanvisning, vil jeg dertil sige, som jeg allerede paapegede i Gaar, at Arbejdsanvisningskontorerne Bestyrelse allerede er sammensat paa en Maade, der gør dem egnede dertil. Dernæst har jeg den Opfattelse, at der med Hensyn til Arbejdsanvisningskontorerne Opgaver overfor Lærlingeanvisning i Fremtiden vil foregaa en Udvikling, som uvilkaarlig vil føre dem over til de

Opgaver, der her kommer til at foreligge. Jeg skal i den Henseende blot minde den højtærede Minister om, hvad der er foregaaet i Centralarbejdsanvisningskontoret her i København, hvor der ved Siden af Lærlingeanvisning foretages psykotekniske Undersøgelser. Hvad vil disse Undersøgelser i Forbindelse med Lærlingeanvisning ganske naturligt føre til? De vil naturligvis føre til, at man, efterhaanden som denne Undersøgelse anvendes overfor de forskellige Lærlinge, vil søge, efter at Lærlingene er kommet paa Uddannelsesstederne, at følge dem og uddrage Erfaringer med Hensyn til, hvorledes den psykotekniske Undersøgelse i det hele taget har virket, og hvilken Paaidelighed der kan tilskrives den. Det er blot et enkelt Eksempel, der viser, hvorledes en videre Udvikling af Lærlingeanvisningen gennem Arbejdsanvisningskontorerne ganske naturligt fører Arbejdsanvisningskontorerne over paa de Felter, som her er af Interesse.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Gustav Pedersen: Naar det ærede Medlem Hr. Pitzner som Motivering for, at Handelen skulde have en særlig Lærlingelov, sagde, at en Pølse mere eller mindre i Slagtetiden gør ikke saa nøje, vil jeg gerne sige, at det er heller ikke af Angst for at faa en Lov mere, at jeg er Modstander af det, men det har været ganske umuligt at faa Handelens Folk til at fortælle, hvad der skulde staa i denne Lærlingelov, og man maa dog, før man skal behandle en Lov, vide, hvad der skal staa i den. Jeg tror ikke, man kan have en Lov, der alene bestaar af Overskriften, selv om Overskriften kan gøres lang.

Socialministeren (Borgbjerg): Lige saa lidt som de sidste ærede Medlemmer skal jeg forlænge Debatten væsentligt. Til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard vil jeg sige, at det forekommer mig ikke praktisk umuligt under Forhandling med Arbejdernes og Arbejdsgivernes Organisationer at foretage en Begrænsning i et Fag, der vitterligt er overfyldt af Lærlinge, og hvor der er mægtig Arbejdsløshed, f. Eks. at fastsætte en vis Procent af nye Lærlinge, der maa antages, og hvis den Procent overskrides, vil Lærlingekontrakterne ikke blive godkendt. Jeg tror ikke, det er praktisk uigennemførligt.

Det ærede Medlem sagde, at baade han